

የትዝብት አድማስ

መጋቢት 13 ቀን 2001 ዓም

በክርናውን በጭብጥ ምስር የለውጠ ከሃዲ

የሊቢያው መሪ ኮሎኔል ሙአመር ኤል ቃዛሬ እንደ ኢትዮጵያ ዘመን ሰኔ 10 1983 ዓም በሊቢያ ቴሌቪዥን ያደረገው ንግግር በእንግሊዝ ዜና አውታር ተሰራጭቶ ሰኔ 13 ቀን 1983 ተላልፏል ። ንግግሩን ያደረገው ወያኔ ሥልጣን በያዘ በ20ኛው ቀን ሲሆን ያተኮረውም በኢትዮጵያ ላይ ነበር ። የንግግሩ ቀጥታ ጥቅስ እንዲህ ይነበባል ።

“ ወንድሞቼ ይህ ቀን ለአፍሪካ ቀንድና ለኢትዮጵያ አዲስ ታሪክ ነው ። ከአሁኑ ስዓት ጀምሮ በታሪክም ሆነ በታሪክ ምንጮች በእውነተኛ ታሪክ በራሱ ኢትዮጵያ የምትባል ሀገር ዐረብ ሀገር መሆኗን ማመናችሁን ልትረዱት ይገባል። ለውጭ መንግሥታት ቦታ የለንም። እኛ ዐረቦች ከእንግዲህ ወዲህ ሌላ እስራኤልን ፈፅሞ አንቀበልም። እስራኤላውያን ሰሎሞንን ይጠቅሳሉ። የዳዊት ልጅ ነቢያችንና ንጉሣችን ነው ይላሉ ። ምንሊክም ከዚህ ነገድ ደም አለን ይላል ። ሰሎሞናዊውን የዘር ግንድ ያገኘና በኢትዮጵያም ንጉሣዊ ቤተሰብ የመሠረተ ነው ። የኢትዮጵያንም ትውልድ የሚታደግ- የሚጠብቅ ይህ ቤተሰብ ነው ። በዚህም ምንሊክ በዐረቦችና በእስራኤል መካከል ያለውን ደመኝነት በኢትዮጵያም ሕዝብ ላይ ተከለው ። ይህም ደመኝነት ታሪካዊ ሆኖ ቆየ ። ለጥቂቱ የንጉሣዊ ቤተሰብ አባላትና ከቁጥር ከማይገቡት ሻንቅሎች በቀር መላው የኢትዮጵያ ሕዝብ ዐረባዊ ነው። መለስ ዜናዊ የዛሬው የኢትዮጵያ አብዮታዊ መሪ ባደረገው የግል ውይይት እኔ የመናዊ ነኝ ብሎኛል ። እኔ ራሴ ቃዛሬ እኮ የመናዊ ደም ነው ያለኝ ። ስለዚህ የመናውያን ነን ። ነግሬያችኋለሁ ። ከንጉሣውያን ቤተሰብ አባላት በቀር ኢትዮጵያውያን ሁሉም ዐረቦች ናቸው ። ይህን መለስ ማለት መልኩን እዩት ። አትመለከቱትም ? የስሙም ስያሜ ጭምር የመናዊ ነው ። ከዚህ ጊዜ ጀምሮ እዚያ የምናያቸው ሞንድሞቻችን የመናውያን ናቸው ። እና ደግሞ ይህ የተፈፀመው በእኔና በመለስ መካከል በተደረገው ስምምነት መሠረት ነው ። ከጅምሩ አንስቶ ድጋፍና ዕርዳታው ሁሉ የተደረገላቸው የኢትዮጵያን የዐረብ መሠረትነት በመቀበልና ወደ ቀድሞ እናት ዐረብ ምድርም በመመለስ ዕቅድ ነው። ”

“ ይህ ትግልና ጦርነት ወደ ፊትም ቤተክርስቲያኖችን ከማጥፋት ጋር ምዕራባውያንና ከመካከል ጽዮናዊነትን ከማውድም ጋር የተሳሰረ ከፍተኛ ትግልና ግብግብ ከፊታችን

ይጠብቀናል። ግን ከዚህ አቋማችን ፈጽሞ ፈቀቅ አንልም።ኢትዮጵያ የእኛ ሀገር ናት። ሕዝቡም የኛ ሕዝብ ነው። እነዚህ ሕዝቦች ምንጫቸው ዐረብ ነው። ማንም መሳቅ የፈለገ ከት ብሎ የሳቅ ።ያመነም ይመን ኢትዮጵያ ዐረብ ናት። ” የጥቅሱ መጨረሻ !

ምንም እንኳን የመለስ ዜናዊ የጡት አባት የሆነው ሙአመር ቃዛሬ ፥ ከዚህ በላይ የተጠቀሰውን ንግግር ያደረገበት ወቅት ወደ ሁለት አስርታት ዓመቶች የተጠጋ ቢሆንም፥ ሁኔታው “ ጆሮ የሰማ ዕለት ያብዳል ” ተብሎ የሚታለፍ አይሆንም ። ወይም ደግሞ ለነመለስ ዜናዊ ከሃዲነትና ብሄራዊ ወንጀል ተጨማሪ ማስረጃ ለመስብሰብ የሚደረግ ጥረት ሆኖ ሊታይ የሚገባው አይደለም ። ምናልባት ፥ በታሪክ ብኩርናውን በጭብጥ ምስር ለመሸጥ የመጀመሪያው ከሆነው ከኢሳው ቀጥሎ ሁለተኛውን ደረጃ የሚይዙት ወያኔወቹ ናቸው የሚል አንደምታ ለመስጠትም አይደለም። እነርሱ የተባሉትን ቢባሉ ጉዳያቸው ስለ አልሆነ፥ ስለ እነርሱ ማንነትና ምንነት ለመግለፅ እኛ ጊዜያችንን የምናጠፋ ኃይሎች አይደለንም። “ ያም አለ ያም አለ የአተር ገለባ ነው ።

ኢትዮጵያን በዝብዘህ ሲያሻህ መኮብለል” ።

በሚል ሥነአዕምሮ ለሚኖሩ አጥፊ ዘረኞች፥“ የተባልነውን ብንባል፥ወይ ፍንክች ወድዐይቴ” ያሉ ስለሆኑ፥ስለእነርሱ ለማለት የማንችልው ነገር የለም። ታዲያ እኛን የሚደንቀን መለስና ቃዛሬ ስለተለዋወጡት ውይይት ሳይሆን፥ ሀገራችንን አስመልክቶ የሊቢያው መሪ ድፍረትና መካይምነት ነው። ስለሀገራችንና ስለሕዝቧ ያለው ንቀትና ጥላቻ በድንቁርናው ላይ የተመሠረተ ድፍረት መሆኑ ይገርመናል። ይህ ነው የሚደንቀን ። ቅዱስ ቁርዓንን አንብቤአለሁ ብሎ የሚመዘኛው ሰው፥ስለኢትዮጵያና ሕዝቧ እንዲህ ያለ ንግግር በአደባባይ ሲናገር ሌላው ቢቀር፥ እንደ ሀገር መሪነቱ እንኳን፥ የዲፕሎማቲክ ሽልታ ማሳየት ነበረበት ። የቃዛሬን አዕምሮ ለመበረዝ ፥ እነለመለስ ዜናዊ የቤት ሥራቸውን በሚገባ ሰርተው ቀርበዋል ለማለት ቢከጅል ፥ ለእነርሱ የመመዘኛዎ ነጥብ ማስጠት ስለሚሆን ያንን አንቃጣም ። ለቃዛሬ ግን እናዘንለታለን።

በተለያዩ የታሪክ አጋጣሚዎች፥ የተለያዩ መሪዎች በሀገራችን ላይ በምፀት ላይ የተመሰረተ አስገራሚ ንግግር ማድረጋቸውን ታሪክ መዝግቦታል። ለዓብነት ያህል ሁለት እንጠቅሳለን።

1. እንደ አውሮጳ ዘመን አቆጣጥር 1935 ዓም ሀገራችንን ለመድፈር የተሰለፈውን ወራሪ ሠራዊት ሲያሰናብት ፥የፋሽስቱ መሪ ዱቼ ሙሶሊኒ ፓላሶ ቪኒሲያ በተባለው ሰገነት ላይ ቆሞ የሚከተለውን የትዕቢት ቃል ተናግሮ ነበር።

“ ሄዱና በገነት ውስጥ ያሉትን አህዮች ፈጅታችሁ ገነቷንም የሰዎች መኖሪያ አድርጋት። ሁሉንም ጨርሳችሁ ብቻችሁን ተመለሱ ። የአድዋንም ውርደት ተበቀሉ። ”

2. የደርግ መኮንኖች “ አንድ በርሜል ውሃ በአስር በርሜል ቢንዚን እንለውጣለን” የሚል መፈክር በማሰማታቸው ምክንያት፥ ሟቹ የግብፅ መሪ አንዋር ኤል ሳዳት፥ እንደ አውሮጳ ዘመን አቆጣጠር በ1977 ዓም በበጋ ወራት ምክንያት የተዘጋውን ፓርላማ በመጥራት በዕረፍት ላይ ያሉትን አባላት በአስቸኳይ ሰብስቦ ፥ ካይሮ ላይ አረፋ እየደፈቀ፥ የሚከተለውን ንግግር አድርጎ ነበር ። እንጠቅሳለን፦

“ እኔ ሳዳት ምን አገባኝ ! የሀበሻው ፕሬዝዳንት በደም የተሞሉ አራት ጠርሙሶች አዲስ አበባ ላይ ቢሰብር፥እኔን ሳዳትን የሚያገባኝ ነገር አይደለም ። ምናልባት ይህ ድርጊት የሀበሻች ባህል ይሆናል። እኔን የሚያገባኝ ግን ፥ ዐባይን እንገድባለን የሚሉት ቅገጥነት ነው ። ይህን ቅገጥነት ካላቆሙ፥ የእነርሱን ደም እኔው ራሴ አዲስ አበባ ሄጄ አፈስሰዋለሁ። ”

በታሪክ ምፀትም ይሁን እንቆቅልሽ፥ የሁለቱም ተናጋሪዎች መጨረሻ ከሞላ ጎደል ተመሳሳይ መሆኑ ግን መከራና ደስታ የሚፈራረቅበት የኢትዮጵያ ሕዝብ በትዝብት እየተመለከተ ይኖራል። የታሪክ ትዝብቱንም በእንገርጉሮው ይገልፀዋል። እንዲህም እያለ፦

- ጣሊያንም በአድዋ ፥ በማይጨው መጥቶ ተመለሰ፥
- ቱርኩም በዛይላ መጥቶ ተመለሰ፥
- እንግሊዝ መቅደላ መጥቶ ተመለሰ፥
- ደርቡሽ በገላባት መጥቶ ተመለሰ፥
- ከሁሉም ከሁሉም የዘንድሮው ባሰ ፥
- ቃዛሬ መጣና ደም እያፋሰሰ ሀገር አስፈረሰ ።

ከኢትዮጵያ የተለዩት ክፍሎች/ወገኖቻችን ዓላማቸውን ከግብ ለማድረስ የተጠቀሙበት የዘመቻ መዝሙር “ ከተት መክት” እንደነበር የሚታወስ ነው። እኛ ግን ለመመከቱም ይሁን ለከተቱ ዝግጁ ሆነን አልተገኘንም። ይህንን ስናወሳ፥ የእግር እሳት እያቃጠለን፥ የጥቃት እንቆቆ እየጎመዘዘን ፥ መራራውን እንክብል ለመዋጥ እያነገፈገፈን ነው። ሀገራችንን ከችንፈት፥ ከጥቃት፥ ከውርደትና ከሀፍረት እንዲሁም ከጥፋት ለማዳን ሁሉም ዜጋ እንደ

ጥንቱ፥ እንደ አባት-አደሩ ፥ ከተት መክት ብሎ መነሳት አገብጋቢና ጊዜ የማይሰጠው ብሄራዊ አጀንዳ መሆኑን እናሳስባለን ። ይኸም “ እንዲህ ብለን ተናግረን ነበር የሚሰማን አጥተን ነው እንጅ” በሚል ራስን ከተጠያቂነት ለማግለል አይደለም ። ይህንን ለጲሳጦሶችና ለፈሪሳውያን እንተወዋለን።

ኢሕአፓም ፥ እየኖሩ መሞትን ሳይሆን እየሞቱ መኖርን ስለመረጠ ፥ አባላቱ ኢትዮጵያዊ ብኩርናቸውን ለጭብጥ ምስር በመለወጥ ሀገራቸውንና ሕዝባቸውን አይከዱም። ለሥልጣንና ለከንቱ ውዳሴ ቢሆንማ ኖሮ ፥ ማንም ሳይቀድመም ፓርቲያቸው ከምንሊክ ግቢ በገባ ነበር ። ይህን ለማግኘት ግን ፥አስቀድሞ ከኢትዮጵያ ዘላቂ ጠላቶች ጋር በመደራደር፥ በሕዝቡ ስትራቴጂያዊ ጥቅሞች ላይ ፥ የሀገርንም ዳር ድንበር ጭምር ሳይቀር ማስደፈር ይኖርበት ነበር። ይህ ደግሞ የሚታሰብ አልነበረም ። አይሆንምም ። በኢትዮጵያ ሀገራዊ ነፃነትና ልዕልና እንዲሁም በሕዝቡ ዘለቄታዊ ጥቅም ከሚደራደር ይልቅ ኢሕአፓ መሞትን መርጧል ። ሀገርን ገድሎ ከመንገሥ ፥ የክብር ሞትን በመሞት ሀገርን ማዳንን መርጧል ። ለዚህም ነው የኢትዮጵያዊነቱን ብኩርናውን በጭብጥ ምስር ያለወጠው ። ለዚህም ነው ከቀደምት አርበኞች አንዱ ፍቅረማርያም አባ ተጫን በሀምሌ ወር 1928 ዓ.ም ያሉትን በመቀበል፡-

“ ሞቼ እየተነሳሁ ልሙት እንደገና፥
ለሀገሬ አንድ ሞት አይበቃትምና።”

ብሎ እየታገለ የሚሰዋው! የኢትዮጵያ ሕዝብ ልብ በል!!!!